

ingediend op **1232** (2021-2022) – Nr. 1
8 april 2022 (2021-2022)

Voorstel van decreet

van Klaas Sloomans, Filip Brusselmans, Johan Deckmyn en Chris Janssens

tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie,
wat de bescherming van de vrijheid van mening
voor gebruikers van sociale media betreft

TOELICHTING

1. Inleiding: de vrijheid van meningsuiting

Het recht op vrijheid van meningsuiting is een universeel recht: het geldt voor alle personen in gelijke mate. Het moet overal en voor iedereen worden beschermd, ongeacht de persoon en de plaats waar die woont. Dat recht moet worden gerespecteerd en beschermd, zowel online als offline. De garantie van dat recht vormt een essentiële basis voor de deelname aan het maatschappelijke debat in een democratische rechtsstaat.

Overheden hebben de primaire verplichting om het recht op vrijheid van meningsuiting te beschermen en te waarborgen. Ze moeten er met andere woorden voor zorgen dat hun rechtstelsels adequate en effectieve garanties bieden voor de vrijheid van meningsuiting van iedereen, die van toepassing zijn op hun volledige grondgebied en daar kunnen worden gehandhaafd.

Het recht op vrijheid van meningsuiting is als een fundamenteel basisrecht van de burgers in België gewaarborgd door de Belgische Grondwet, artikel 19 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, artikel 19 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten en artikel 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Het omvat het recht om zonder inmenging een eigen mening te koesteren en informatie op te sporen, te ontvangen en door te geven. De vrijheid van meningsuiting is nauw verbonden met andere mensenrechten, waaronder het recht op privacy, de vrijheid van vereniging en vergadering, en de vrijheid van godsdienst of overtuiging.

De beperking van die rechten moet bij wet worden vastgesteld en passend en strikt noodzakelijk zijn in een democratische samenleving. In het Belgische rechtstelsel gelden daarvoor concreet de volgende beperkingen: beperkingen in het belang van de rechten of de goede naam van anderen, en in het belang van de nationale veiligheid of ter bescherming van de openbare orde, de volksgezondheid of de goede zeden.

Vrije en onafhankelijke media zijn essentieel in elke samenleving. De vrije in- en uitstroom van informatie en ideeën over aangelegenheden van algemeen belang, en het dragen van zorg voor transparante en onafhankelijke media vormen een van de hoekstenen van een democratische samenleving. Zonder vrijheid van meningsuiting en vrijheid van de media is een geïnformeerd, actief en betrokken burgerschap onmogelijk.

In die optiek moet er absoluut op toegezien worden dat grote internationale ICT-bedrijven die socialemediadiensten aanbieden en beheren, onder geen beding autonoom kunnen beslissen om de vrijheid van meningsuiting te beperken via bijvoorbeeld het verwijderen van inhoud of het blokkeren van een account, als die volkomen in overeenstemming zijn met de Belgische wetgeving.

Nu de recente praktijk aantoont dat socialemediadiensten zoals Facebook-Meta, Twitter en Instagram fundamentele rechten van hun gebruikers inperken, dringt een bijsturing van het Vlaamse Mediadecreet van 27 maart 2009 zich op om de bescherming van de vrijheid van meningsuiting en informatievergaring via internet voor gebruikers van sociale media in Vlaanderen te vrijwaren.

2. Probleemstelling: censuur door socialemediabedrijven

Bij elke technologische innovatie in de loop van de geschiedenis hebben overheden met wisselend succes geprobeerd om controle te krijgen over de nieuwe technologie om zo hun grip op de bevolking te behouden of te versterken. Zo werd de overheid toen de boekdrukkunst nog in de kinderschoenen stond, bijvoorbeeld geconfronteerd met de Index Librorum Prohibitorum – de lijst met verboden boeken – van de Kerk. Een ander historisch voorbeeld is de gezaghebbende Britse polemische cultuurfilosoof John Milton die de Areopagitica (1644) schreef, een toespraak van de auteur voor het Engelse parlement die uitgroeide tot een absolute klassieker op het vlak van kritiek op censuur. Milton gaf toe dat strafrechtelijke vervolging zou kunnen worden ingesteld voor de publicatie van bepaalde, aan de machthebber onwelgevallige geschriften maar hij benadrukte meteen ook dat dergelijke werken nooit vóór de publicatie ervan mogen worden gecensureerd.

In de twintigste eeuw meenden de regeringen te moeten grijpen naar het invoeren van verplichte licenties en bijbehorende restricties door de komst van nieuwe media zoals radio en televisie. De doorbraak van het internet in 2000 maakte het echter een stuk moeilijker om de controle op het publieke debat en de bevolking te behouden. Dat kwam niet alleen door de gigantische schaalgrootte van het wereldwijde netwerk maar ook door het bijzonder complexe karakter ervan. Censuur in de klassieke zin van het woord was niet langer vanzelfsprekend.

Ondertussen zijn er sociale netwerken die in de digitale wereld een enorme macht en invloed uitoefenen op grote delen van de bevolking. Initieel zorgden die platformen voor een nooit eerder vertoonde democratisering van het publieke debat. Voor dissidente bewegingen, opiniemakers, de intelligentsia en partijen die minder aan bod kwamen in de klassieke media betekende dat het wegvallen van een belangrijke gatekeeper. Iedereen met een mening of met ideeën kon die kenbaar maken en kon ook proberen om anderen te overhalen die te volgen. Discussies op sociale media werden al snel het centrum van het maatschappelijke debat. Op die manier kon voortaan gemakkelijk interactief en rechtstreeks met de burger worden gecommuniceerd.

Het afgelopen decennium liep het echter grondig fout. De grote ICT-bedrijven hebben zich, vanuit hun bijna-monopoliepositie, immers de rol van censor eigen gemaakt en vervellen langzaam tot multinationals met onaanvaardbare autocratische trekjes. Terwijl aan het begin van de 21ste eeuw Silicon Valley gekenmerkt werd door een verregaand libertarisme, gaat de hedendaagse technologie-elite blijkbaar de autoritaire weg op, die ze initieel zo verafschuwde. Vandaag zijn het immers de socialemediagiganten die, haast zonder enige vorm van overheidscontrole, in toenemende mate bepalen welke inhoud hun gebruikers nog al dan niet kunnen delen op de diverse socialemediaplatformen. Dat gebeurt jammer genoeg maar al te vaak op basis van vage en erg ruim interpreteerbare eigen regels, die deze bedrijven dan ook nog eens boven de nationale wetgevingen stellen van de landen waarin hun sociaal netwerk operationeel is.

De laatste jaren is de arbitraire moderatie van het onlinediscours bovendien zelfs in die mate ontspoord dat er sprake is van openlijke censuur. Door het gebrek aan een duidelijk omlijnd wettelijk kader dreigen burgers stilaan in een dystopie te verzeilen, waarin een steeds kleinere en machtiger wordende groep technologiebedrijven bepaalt wat wel en niet acceptabel is in het onlinediscours. Dat is in een democratische rechtsorde onaanvaardbaar.

Ondanks (sporadisch) verzet werd de censuur de afgelopen jaren alleen maar grootschaliger. Prominente en invloedrijke figuren werden permanent verbannen van platformen zoals Twitter, Facebook-Meta, YouTube en Instagram.

In België was de meest opvallende censuurcampagne gericht tegen zwarte piet, toch een gevestigde waarde in de sinterklaastraditie. Berichten met foto's van de zwartgekleurde kindervriend worden op Facebook structureel verwijderd en gebruikersaccounts die die berichten plaatsen, worden opgeschort. Facebook-Meta oordeelde namelijk dat zwarte piet aanstootgevend is en dus een inbreuk op de gebruikersovereenkomst. Het technologiebedrijf negeert daarbij dat zwarte piet tot het officiële immaterieel cultureel erfgoed behoort. Zelfs het gelijkheidscentrum Unia bevestigde dat de traditie niets met racisme te maken heeft en dus niet in overtreding is met de antidiscriminatiewetgeving.

Het probleem met Silicon Valley is inderdaad dat het een geschiedenis heeft waarbij de Amerikaanse culturele normen eerst volledig worden geabsorbeerd en vervolgens worden opgelegd aan de internationale gebruikers. Als er dus een gamma van gebruiksvoorwaarden wordt opgelegd, moet dat ook afgestemd zijn op de culturele waarden en normen van de natie waarin wordt geopereerd. Het is onaanvaardbaar dat een Amerikaans bedrijf als Facebook cultureel erfgoed zoals Sinterklaas en zwarte piet in Europese naties aan banden legt.

Maar naast zwarte piet kwamen ook diverse humoristische accounts in het vizier van Facebook, met zelfs schrappingen van accounts tot gevolg. Han Coucke, een komiek die zelf het slachtoffer werd van de Facebookcensuur, maakte duidelijk wat het probleem is: "Het is verontrustend dat een bedrijf, waarschijnlijk via een automatische screening die geen rekening houdt met de humoristische context, met één druk op de knop alles kan verwijderen." En nog: "Comedy wordt bedreigd op deze manier. We zitten met een groot probleem als dingen uit de context worden gehaald, als Facebook voor rechter kan spelen zonder dat het een rechterlijke macht is."¹ Ook de satirische pagina van De Raaskalderij werd door Facebook al offline gehaald.

3. Ontoelaatbaarheid van socialemediacensuur vanuit democratisch oogpunt

Het censureren van gebruikers van digitale platformen wegens het plaatsen van berichten die allerm minst strijdig zijn met de nationale wetgeving vormt een ontoelaatbare inperking van het recht op vrije meningsuiting, dat gegarandeerd wordt door de Belgische Grondwet, de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Bedrijven als Facebook-Meta die zich de bevoegdheid toe-eigenen om naar eigen goeddunken de vrije meningsuiting in te perken, stellen zich daarmee niet alleen in de plaats van, maar ook boven de wetgevende macht. Gezien de monopolistische positie van bedrijven als Facebook-Meta en het intensieve gebruik van dat platform door veel burgers, die er naast de plaatsing van persoonlijke informatie ook deelnemen aan het debat over maatschappelijke en politieke kwesties, is dat niet alleen problematisch, maar zelfs ronduit bedreigend voor de democratie.

Tijdens de Big Four hearing in juli 2020 door de Antitrustsubcommissie van het Amerikaanse Congres werden de CEO's van de vier machtigste Amerikaanse technologiebedrijven, namelijk Facebook-Meta, Apple, Google en Amazon, aan de tand gevoeld over hun inbreuken op de vrijemarktwerking. Facebook-Meta werd daarbij het hardst geraakt, aangezien de subcommissie persoonlijke e-mails van CEO Mark Zuckerberg openbaar maakte. In die mails berichtte de CEO van Facebook dat de overnames van onder meer Instagram en WhatsApp essentieel waren om te voorkomen dat ze de groei van Facebook-Meta zouden afremmen. Facebook-Meta

¹ <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/12/01/comedian-han-solo-uit-merelbeke-overweegt-juridische-stappen-teg/>.

beschikt door de acquisities op dit ogenblik, direct en indirect, 95 procent van alle sociale interactie online in de Verenigde Staten. Zowel de Big Four hearing als de eerder besproken praktijken op de socialemedianetwerken en andere internetmultinationals schetsen een meer dan verontrustend beeld over zowel de economische als de ideologische werking van die bedrijven. De gigantische en internationale schaal waarop die bedrijven opereren, maakt een botsing met nationale en internationale rechtsregels welhaast onvermijdelijk.

Een deel van het probleem is ook te wijten aan de manier waarop grote technologiebedrijven zoals Facebook-Meta hun zogenaamde controletaak organiseren. Uit onderzoek blijkt dat het daarbij veelal gaat om moderatoren die zonder grondige kennis van zaken op eigen houtje kunnen beslissen om bepaalde posts te verwijderen of gebruikers voor een welbepaalde of onbepaalde termijn te bannen.

Dat een dergelijke arbitraire werkmethode verregaande repercussies heeft op de vrijheid van meningsuiting bleek uit een onderzoek van Facebook-Meta zelf. Een toezichtraad van de socialemediagigant kwam, na maanden onderzoek, tot de conclusie dat vier van de eerste vijf onderzochte verwijderde boodschappen onterecht werden geschrapt door de bedrijfscensoren.² Het toont andermaal aan dat de vrijheid van meningsuiting op die manier onder curatele van de socialemediagiganten wordt geplaatst en dat zulks een bijzonder gevaarlijke evolutie is, met nefaste gevolgen voor zowel de vrijheid van meningsuiting als voor de democratie.

Discussies zoals die over zwarte piet kunnen futiel lijken, maar het betreft een zeer fundamentele kwestie. Sociale media zijn platformen waar een groot deel van het maatschappelijke debat en leven zich vandaag afspeelt. Door de censuur van die internetmultinationals wordt de vrije meningsuiting steeds meer beperkt. Zonder vrije meningsuiting en zonder debat bestaat een democratie echter niet. Censuur is net een kenmerk van dictaturen, terwijl vrije meningsuiting een kenmerk is van de vrije democratie.

De machthebbers ter orde roepen en hun handelswijze aan de kaak stellen via het publieke forum is essentieel voor de democratie. In dat kader kan verwezen worden naar de zaak-Knight First Amendment versus Trump. Een groep Twittergebruikers klaagde de toenmalige Amerikaanse president aan omdat ze geblokkeerd werden op zijn Twitterpagina. Het Amerikaanse Hooggerechtshof stelde vervolgens unaniem dat het blokkeren in strijd was met het eerste amendement van de Amerikaanse grondwet. Het Hof stelde dat het account van de president een publiek forum is en dat de praktijk van het blokkeren het recht van niet-geblokkeerde gebruikers afnam om andersdenkenden te horen.

Die uitspraak van het Amerikaanse Hooggerechtshof houdt dus in dat in de digitale socialemediaruimte iedereen het recht heeft om te horen en gehoord te worden. Burgers hebben met andere woorden het democratische recht om te horen wat hun volksvertegenwoordigers verkondigen, net zoals die laatsten het recht hebben om het volk te informeren.

Sociale media zouden juist de taak moeten hebben om onlinecommunicatie in een democratische ruimte te bevorderen in plaats van ze in te perken of zelfs te blokkeren. Die platformen moeten dus beschouwd worden als een deel van de beschermde publieke ruimte, in overeenstemming met de regels en wetten in het land waarin het platform opereert en dus niet in overeenstemming met die van het platform zelf.

De toegang van het publiek tot de sociale media en het daarop plaatsen van informatie en meningen zijn bijgevolg essentieel in een democratische samenleving in

² "Vier van de vijf onderzochte Facebook-berichten onterecht verwijderd", Belga, 28 januari 2021.

de zin van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. De lidstaten van de Europese Unie en de partijen bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens hebben bijgevolg, gelet op artikel 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, de plicht om de vrijheid van meningsuiting te beschermen met toepassing van het beginsel dat alles wat niet verboden is, toegestaan is.

Het censureren, voor zover daar een gelegitimeerde en wettelijke grond toe bestaat, moet te allen tijde het prerogatief van de rechterlijke macht zijn en kan bijgevolg nooit overgelaten worden aan de willekeur of goodwill van ICT-bedrijven.

4. Decreetsaanpassing om vrije meningsuiting online opnieuw te garanderen

Met dit voorstel van decreet tot wijziging van het Mediadecreet van 27 maart 2009 wordt aan socialemediadiensten het verbod opgelegd om inhoud te censureren of te verwijderen, alsook om accounts te blokkeren als die accounts en de inhoud ervan niet in strijd zijn met de federale en Vlaamse regelgeving.

De indieners willen een decretaal kader creëren dat het voor socialemediagebruikers mogelijk maakt om op een snelle en eenvoudige wijze bij een daartoe nieuw op te richten onafhankelijke Vlaamse beroepsinstantie beroep aan te tekenen tegen het censureren, verwijderen of blokkeren van berichten en/of accounts door socialemediabeheerders. Er wordt met dat doel een nieuwe – derde – kamer opgericht bij de Vlaamse Regulator voor de Media, die bevoegd is voor het toezicht op de naleving van de vrijheid van meningsuiting op sociale media.

Aan die op te richten onafhankelijke beroepsinstantie wordt concreet de bevoegdheid verleend om sancties op te leggen aan socialemediabeheerders die weigeren om gevolg te geven aan de beslissingen van die instantie.

Klaas SLOOTMANS
Filip BRUSSELMANS
Johan DECKMYN
Chris JANSSENS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Aan artikel 2 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, het laatst gewijzigd bij het decreet van 2 juli 2021, worden een punt 55° tot en met 58° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “55° sociale media: verzamelnaam voor onlineplatformen waarop de gebruikers, zonder of met een minimale tussenkomst van een professionele redactie of van de beheerders, door middel van eigen berichten de inhoud verzorgen. De inhoud wordt gecreëerd, gedeeld, geliket of becommentarieerd door gebruikers in een geest van interactie en dialoog. Door het interactieve karakter kan de content veranderen;
- 56° socialemediabeheerders: de personen die de sociale media aanbieden, verstrekken, faciliteren en beheren;
- 57° socialemediagebruikers: alle natuurlijke personen en rechtspersonen die gebruikmaken van de sociale media;
- 58° account: een combinatie van een gebruikersnaam en een wachtwoord waarmee iemand toegang krijgt tot een bepaalde afgeschermd dienst op een socialemediakanaal.”.

Art. 3. In hetzelfde decreet wordt een deel VI/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Deel VI/1. Toegang tot de sociale media”.

Art. 4. In hetzelfde decreet wordt in deel VI/1, ingevoegd bij artikel 3, een artikel 214/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 214/2. De vrijheid van meningsuiting op sociale media in Vlaanderen kan niet worden ingeperkt. Het is voor de beheerders verboden om accounts of berichten van gebruikers te censureren, te verwijderen of te blokkeren zonder dat daar een wettelijke basis voor is.”.

Art. 5. In artikel 215 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden “en de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen” vervangen door de zinsnede “, de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen en de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media”;
- 2° in paragraaf 2 wordt het getal “twee” vervangen door het getal “drie”;
- 3° aan paragraaf 2 wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:
 - “3° een kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media.”.

Art. 6. In artikel 216 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/1. De kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media is samengesteld uit vijf leden: twee magistraten onder wie de voorzitter, en drie deskundigen op het vlak van sociale media.

De leden van de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° de magistraten hebben op het moment van hun aanstelling ten minste vijf jaar het ambt van magistraat in de rechtbanken en hoven of bij de Raad van State bekleed;
- 2° de deskundigen op het vlak van sociale media hebben op het moment van hun aanstelling ten minste vijf jaar een relevant wetenschappelijk ambt of onderwijsambt aan een Vlaamse universiteit of aan een Vlaamse instelling voor hoger onderwijs van het lange type bekleed, of hebben ten minste vijf jaar relevante beroepservaring in de sociale mediasector.

De voorzitter van de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media heeft op het moment van zijn aanstelling ten minste vijf jaar het ambt van magistraat in de hoven en rechtbanken of bij de Raad van State bekleed.

Met behoud van de toepassing van de onverenigbaarheden, vermeld in artikel III.12, §1, van het Bestuursdecreet, die van toepassing zijn op alle leden van de Vlaamse Regulator voor de Media, mag een lid van de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media beroepshalve geen binding hebben met een media-, sociale-media-, advertentie- of reclamebedrijf of -instelling, of met een verdeler van omroepsignalen noch economische belangen hebben in die bedrijven of instellingen.”;

- 2° in paragraaf 4, vierde lid, wordt het woord “beide” vervangen door de woorden “de drie”.

Art. 7. In artikel 217 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “algemene kamer en de kamer voor onpartijdigheid en bescherming voor minderjarigen” vervangen door de woorden “drie kamers”;
- 2° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “of de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen” vervangen door de zinsnede “, de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen of de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media”;
- 3° in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “en de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen” vervangen door de zinsnede, “de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen en de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media”;
- 4° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “of de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen” vervangen door de zinsnede, “de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen of de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media”;
- 5° in paragraaf 3, vierde lid, wordt het woord “beide” vervangen door de woorden “de drie”.

Art. 8. In artikel 218 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “en het uitreiken van de media-erkenningen en -vergunningen, overeenkomstig de regelgeving” vervangen door de zinsnede “, het uitreiken van de media-erkenningen en -vergunningen, overeenkomstig de regelgeving, en het vrijwaren en beschermen van de vrijheid van meningsuiting van gebruikers van sociale media”;
- 2° er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/1. De kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media heeft als taak toezicht te houden op de naleving van artikel 214/2 en de inbreuken op dat artikel te bestraffen.

De kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media doet daarbij volledig autonoom uitspraak. In geval van betwistingen wordt de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting in rechte vertegenwoordigd door haar voorzitter.”.

Art. 9. In artikel 220 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/1. De kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media doet uitspraak naar aanleiding van een schriftelijke, met redenen omklede en ondertekende klacht, die aan de kamer kan worden voorgelegd door eenieder die blijkt geeft van een benadeling of een belang, wat geschillen betreft die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikel 214/2.

Een klacht is alleen ontvankelijk als die klacht is ingediend uiterlijk op de vijftiende dag na de gebeurtenis die tot die klacht geleid heeft.”;

- 2° in paragraaf 3 worden de woorden “en van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen” vervangen door de zinsnede “, van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen en van de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media” en worden de woorden “of de voorzitter van de kamer voor onpartijdigheid” vervangen door de zinsnede “, de voorzitter van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen of de voorzitter van de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media”.

Art. 10. In artikel 225 van hetzelfde decreet wordt het woord “beide” vervangen door de woorden “de drie”.

Art. 11. In hetzelfde decreet wordt een artikel 229/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 229/1. Als de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media, binnen de grenzen van haar bevoegdheden, vermeld in artikel 220, §2/1, een overtreding op de bepalingen van dit decreet vaststelt, kan ze elke natuurlijke persoon of rechtspersoon waarop dit decreet van toepassing is:

- 1° een waarschuwing geven, met het bevel om de overtreding stop te zetten;
- 2° een administratieve geldboete opleggen tot 1,25 miljoen euro.”.

Art. 12. In artikel 230, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “of van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen” vervangen door de zinsnede “, van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen of van de kamer voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting voor gebruikers van sociale media”.

Klaas SLOOTMANS
Filip BRUSSELMANS
Johan DECKMYN
Chris JANSSENS